

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a z členov senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a JUDr. Ing. Miroslava Gavalca v právnej veci navrhovateľa: **S. R., M.**, zastúpený: **P. & P., spol. s r.o., Z.**, proti odporkyni: **Rada pre vysielanie a retransmisiu**, Kolárska 6, Bratislava, o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu odporkyne č. RP/35/2008 zo dňa 16.12.2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/35/2008 zo dňa 16.12.2008 **z r u š u j e** podľa § 250l ods. 2 OSP v spojení s § 250j ods. 2 písm. e/ OSP a vec **v r a c i a** odporkyni na ďalšie konanie .

Odporkyňa **j e p o v i n n á** zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania v sume *211,81 eura* do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu navrhovateľa **P. & P., spol. s r.o., Z.**

O d ô v o d n e n i e

Odporkyňa napadnutým rozhodnutím č. RP/35/2008 zo dňa 16.12.2008 rozhodla, že navrhovateľ porušil povinnosť ustanovenú v § 38 ods. 2 zák.č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zák.č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len zák.č. 308/2000 Z.z.) tým, že dňa 08.05.2008 o cca 12.00 hod. odvysielal sponzorovaný program *Majstrovstvá sveta v ľadovom hokeji Kanada 2008*, ktorý nebol na začiatku programu označený názvom sponzora, za čo mu uložila podľa § 64 ods. 1 písm. d/ zák.č. 308/2000 Z.z. sankciu – pokutu určenú podľa § 67 ods. 3 písm. d/ citovaného zákona vo výške 10 000,-- Sk.

Proti predmetnému rozhodnutiu podal včas opravný prostriedok navrhovateľ, uvádzajúc, že považuje napadnuté rozhodnutie za nezákonné z nasledujúcich dôvodov:

1. Odporkyňa /ďalej aj „rada“/ rozhodla o uložení predmetnej sankcie až po uplynutí príslušnej zákonnej lehoty upravenej v § 64 ods. 3 zák.č. 308/2000 Z.z. V tomto prípade došlo k zániku právomoci rady v dôsledku márneho plynutia subjektívnej lehoty, t.j. lehoty šiestich mesiacov odo dňa, keď sa odporkyňa o porušení dozvedela. Odporkyňa začala správne konanie na základe podnetu Rozhlasovej rady, ktorý bol rade doručený dňa 12.06.2008. Podľa navrhovateľa v tomto prípade rada koná na základe podnetu, resp. sťažnosti a potom za deň rozhodujúci pre začatie plynutia predmetnej lehoty, nemožno považovať iný deň ako ten, v ktorom je takéto podanie doručené, t.j. deň, keď sa odporkyňa relevantným spôsobom dozvie o tom, že malo dôjsť k porušeniu povinností, ktorých dodržiavanie chráni. Nasledujúcim dňom po doručení, je preto daný začiatok plynutia šesťmesačnej lehoty, v rámci ktorej mohla odporkyňa uložiť navrhovateľovi sankciu podľa § 64 ods. 1 cit. zák. V tomto prípade lehota uplynula dňa 12.12.2008, pričom napadnuté rozhodnutie bolo vydané až 16.12.2008.
2. Navrhovateľ namietal nesprávne právne posúdenie veci. Odporkyňa za porušenie zákona považuje, že navrhovateľ sponzorovaný odkaz „umiestnil“ hneď za uvádzaciu znelku programu a nie pred ňu. Rada tu implicitne predpokladá právne okolnosti: 1/ Začiatkom programu je jeho znelka. 2/ „Na začiatku programu“ znamená pred začiatkom programu, t.j. pred samotnou znelkou. Takýto výklad podľa navrhovateľa nie je ani tak striktno formalistický, ako jednoducho úplne svojvoľný. Rada dospela k záveru, že zákonná požiadavka označiť sponzorovaný program

„na jeho začiatku“, nie je splnená v prípade, ak navrhovateľ odvysielala požadovaný odkaz medzi uvádzacou znelkou programu a tým, ako sponzorovaný program reálne začne, t.j. začne sa odvíjať jeho obsah. Takémuto konštatovaniu rady chýba podľa navrhovateľa okrem opory v zákone aj elementárny cit pre účel, ktorý zákonodarca ustanovením § 38 ods. 2 citovaného zákona sleduje. Inými slovami, rada sa uzniesla, že označenie sponzorovaného programu obsahovo perfektným sponzorským odkazom je porušením zákona práve a len preto, že toto označenie navrhovateľ umiestnil medzi uvádzaciu znelku programu a samotný program. Navrhovateľ je naopak presvedčený, že odvysielanie sponzorského odkazu bezprostredne po uvádzacej znelke programu predstavuje postup, ktorý nie je v rozpore ani so znením, ani s účelom citovaného zákonného ustanovenia. Podľa navrhovateľa je teda okrem nedostatku právomoci daný dôvod pre zrušenie napadnutého rozhodnutia aj podľa § 250j ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len OSP, pre nesprávne právne posúdenie veci.

Na základe vyššie uvedených dôvodov navrhovateľ navrhol súdu, aby zrušil rozhodnutie odporkyne a vec vrátil odporkyňi na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil na náhradu trovy konania.

K podanému opravnému prostriedku sa vyjadrila odporkyňa dňa 02.03.2009 uvádzajúc, že do pôsobnosti rady podľa § 5 ods. 1 písm. v/ zák.č. 308/2000 Z.z. patrí „dohliadať na dodržiavanie povinností podľa tohto zákona a podľa osobitných predpisov.“ V súvislosti s uvedeným vykonáva kancelária rady monitoring konkrétnych programov, resp. inej zložky programovej služby. Pre potreby oboznámenia rady s určitým skutkovým stavom sa vypracuje monitorovacia správa, ktorá obsahuje prepis komunikátu pochádzajúceho z rozhlasového alebo televízneho vysielania a jeho stručnú analýzu. Po vyhotovení monitorovacej správy, kancelária odporkyne v rámci pripravovania materiálov na zasadnutie rady, resp. plnenia úloh spojených s činnosťou rady, predloží na zasadnutí danú správu. V prípade, ak rada po oboznámení sa s obsahom určitého komunikátu na základe správy, dospeje k záveru, že mohlo dôjsť k porušeniu právnych predpisov začne vo veci správne konanie. Monitoring určitého komunikátu môže byť iniciovaný doručením sťažnosti alebo môže byť vykonávaný v rámci pravidelného kontrolného monitoringu. Správne konanie, predmetom, ktorého je možné porušenie ustanovení zákona č. 308/2000 Z.z. sa však a priori začína na podnet rady a na účely skúmania začiatku uplynutia subjektívnej

lehoty, teda nie je relevantný časový okamih doručenia sťažnosti, nakoľko jej obsah nemusí nevyhnutne odôvodňovať začatie správneho konania.

Podľa odporkyne je rozhodujúcim časovým okamihom na začatie plynutia subjektívnej šesťmesačnej lehoty deň vypracovania monitorovacej správy obsahujúcej skutkový stav veci. Predmetná monitorovacia správa bola vypracovaná dňa 30.09.2008, subjektívna lehota na uloženie sankcie preto nebola zo strany odporkyne zmeškaná, keďže rada vo veci rozhodla dňa 16.12.2008.

Z prepisu skutkového stavu predmetnej veci odporkyňa konštatuje, že navrhovateľ predmetný sponzorský odkaz neodvysielal na začiatku programu, ale až po jeho začiatku. Z hľadiska povinnosti ustanovenej v § 30 ods. 2 zák.č. 308/2000 Z.z. k zaradeniu sponzorského odkazu musí dôjsť na začiatku programu, t.j. pred akoukoľvek časťou sponzorovaného programu. V posudzovanom programe bola však ako prvá odvysielaná úvodná zvučka/názov programu v trvaní cca 6 sekúnd v znení: „Majstrovstvá sveta v ľadovom hokeji, Kanada 2008“ a až následne bol odvysielaný sponzorský odkaz, po odvysielaní ktorého program ďalej pokračoval vstupom moderátora. Je nepochybné, že úvodná zvučka oznamujúca názov programu, tvorí integrálnu súčasť programu ako celku. V prospech tejto argumentácie svedčí aj samotná prax navrhovateľa, ktorý v iných prípadoch vysielania tohto programu sponzorský odkaz odvysielal pred predmetnou zvučkou oznamujúcou názov programu. Okolnosti, za ktorých došlo k porušeniu zákona, môžu byť zohľadnené pri ukladaní druhu, resp. výšky sankcie, ale nie sú dôvodom na zastavenie správneho konania. Ako jediné relevantné kritérium preto odporkyňa skúmala, či v danom prípade objektívne došlo k porušeniu § 38 ods. 2 zák.č. 308/2000 Z.z., čo po posúdení skutkového stavu veci, považuje za spoľahlivo preukázané. Formálne zaradenie uvedeného sponzorského odkazu až po začiatku programu je konaním v rozpore s citovaným ust. § 38 ods. 2 zák.č. 308/2000 Z.z. preto odporkyňa rozhodla tak, ako uviedla vo výroku napadnutého rozhodnutia.

Odporkyňa má za to, že ako príslušný správny orgán v dostatočnej miere zistila skutkový stav veci, na ktorý správne aplikovala relevantné ustanovenia zákona. Predmetné rozhodnutie má všetky náležitosti ustanovené v § 47 zák.č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len správny poriadok), nevykazuje formálne ani logické nedostatky, je riadne odôvodnené a vychádza zo skutkového stavu zisteného v zmysle ustanovení správneho

poriadku. S odkazom na uvedené navrhla odporkyňa Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, aby napadnuté rozhodnutie č. RP/35/2008 zo dňa 16.12.2008 potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný na konanie podľa § 246 ods. 2 písm. a/ OSP v spojení s § 64 ods. 5 zák.č. 308/2000 Z.z. a § 250l ods. 1 OSP preskúmal opravným prostriedkom napadnuté rozhodnutie odporkyne ako aj konanie, ktoré rozhodnutiu predchádzalo v rozsahu dôvodov uvedených v opravnom prostriedku a podľa § 250q ods. 2 OSP rozhodol tak, že napadnuté rozhodnutie odporkyne zrušil a vec vrátil odporkyni na ďalšie konanie.

Podľa § 38 ods. 2 zák.č. 308/2000 Z.z. ak je program alebo séria programov čiastočne alebo ako celok sponzorovaný, musí byť vysielateľom zreteľne označený názvom, ak ide o právnickú osobu, menom a priezviskom, ak ide o fyzickú osobu alebo logom sponzora na začiatku programu a na konci programu.

Podľa § 64 ods. 1 zák.č. 308/2000 Z.z. za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi rada ukladá tieto sankcie:

- a) upozornenie na porušenie zákona,
- b) odvysielanie oznamu o porušení zákona,
- c) pozastavenie vysielania programu alebo jeho časti,
- d) pokutu,
- e) odňatie licencie za závažné porušenie povinnosti.

Podľa § 67 ods. 3 písm. d/ zák.č. 308/2000 Z.z. rada uloží pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby od 20 000,-- Sk do 2 000 000,-- Sk a vysielateľovi rozhlasovej programovej služby od 3000,-- Sk do 600 000,-- Sk, ak porušil podmienky na vysielanie sponzorovaných programov.

Podľa § 64 ods. 3 zák.č. 308/2000 Z.z. rada o uložení sankcie rozhodne do šiestich mesiacov odo dňa, keď sa o porušení povinnosti podľa odseku 1 dozvedela, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď bola povinnosť porušená.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa oboznámil s obsahom administratívneho spisu č. 231-PgO/O-3980/2008 ako aj s obsahom písomných podaní účastníkov založených

v súdnom spise, vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom vypočul právnych zástupcov účastníkov konania a z obsahu uvedeného zistil tieto skutočnosti:

V administratívnom spise sa nachádza prepis /popis monitorovaného vysielania R. S. – S. R. 1, z dní 05.05.2008 – 09.05.2008 v čase od 12.00 hod. do 13.00 hod. Uvedený popis bol vyhotovený dňa 30.09.2008. V spise sa nachádza oznámenie o začatí správneho konania zo dňa 13.09.2008, ktoré je adresované navrhovateľovi a zároveň aj Rozhlasovej rade, vyjadrenie navrhovateľa k oznámeniu o začatí správneho konania a napadnuté rozhodnutie. Z obsahu administratívneho spisu nevyplývajú skutočnosti, ktoré uvádzal navrhovateľ v opravnom prostriedku, že k začatiu konania prišlo v tomto prípade z podnetu Rozhlasovej rady, ktorá mala dňa 12.06.2008 odporkyňi doručiť podnet.

V priebehu súdneho konania predložil navrhovateľ kópiu podnetu Rozhlasovej rady. Následne originál podnetu predložila súdu odporkyňa. Z obsahu tejto listiny súd zistil, že Rozhlasová rada doručila odporkyňi, podľa odtlačku prezentačnej pečiatky, podnet zo dňa 10.06.2008, dňa 13.06.2008. Napadnuté rozhodnutie odporkyne bolo vydané dňa 16.12.2008, teda po uplynutí subjektívnej lehoty, ktorá plynie rade podľa § 64 ods. 3 citovaného zákona. V prípade, ak začala odporkyňa konať na podnet Rozhlasovej rady, mal byť tento podnet súčasťou predmetného spisu, čo by vysvetľovalo doručenie oznámenia o začatí správneho konania ako aj doručenie rozhodnutia Rozhlasovej rade, ktoré sú súčasťou predloženého administratívneho spisu.

V zmysle ustálenej judikatúry najvyššieho súdu je potrebné pod administratívnym spisom rozumieť úplný, žurnalizovaný originálny zväzok listín týkajúci sa veci, vrátane originálu dokladov o doručení rozhodnutia. Predmetný administratívny spis takéto náležitosti nespĺňa, absentuje jeho úplnosť (dodatočne predložený podnet Rozhlasovej rady). Spis netvorí ani zväzok listín, keďže každá listina sa v ňom nachádza osobitne bez toho, aby boli jednotlivé listiny administratívnym orgánom zviazané.

Podľa názoru senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prvá objektívna možnosť, kedy sa rada ako právnická osoba dozvedela o porušení zákona, nastala v tomto prípade už v deň, kedy bol podaný podnet Rozhlasovej rady vo veci sťažnosť t.j. dňa 13.06.2008. Je už záležitosťou organizácie činnosti odporkyne a jej kancelárie, kedy sú uvedené zistenia predložené rade na prerokovanie a akým spôsobom je ďalej preverená dôvodnosť podnetu.

Na základe uvedeného dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že odporkyňa porušila v danom prípade ustanovenie § 64 ods. 3 zák. č. 308/2000 Z.z. tým, že v danom prípade rozhodla o uložení sankcie po uplynutí šesť mesačnej subjektívnej lehoty, pretože podľa názoru súdu sa o porušení povinnosti navrhovateľkou dozvedela najneskôr dňa 14.06.2008, keď jej bol doručený podnet Rozhlasovej rady. Samotné porušenie povinnosti vysielateľa sa deklaruje až v rozhodnutí, ktorým sa sankcia ukladá, preto samotné podanie podnetu ako určité podozrenie, že došlo k porušeniu povinností vyplývajúcich zo zákona č. 308/2000 Z.z., je potrebné, aby rada chápala už ako určité podozrenie. Preto je už na samotnej odporkyňi, aká je jej vnútorná organizácia a kedy začne správne konanie a porušenie zákona prerokuje.

Na základe uvedeného dospel senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky k záveru, že je potrebné predmetné preskúmané rozhodnutie odporkyne č. RP/35/2008 zo dňa 16.12.2008 zrušiť podľa § 250l ods.2 OSP v spojení s § 250j ods.2 písm. e/ OSP, pretože v konaní správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá mala vplyv na zákonnosť vydaného rozhodnutia, spočívajúca v tom, že napadnuté rozhodnutie odporkyne bolo vydané po uplynutí subjektívnej šesťmesačnej lehoty, ktorá uplynula dňa 15.12.2008, keďže 13.12.2008 bola sobota.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250l ods. 2 OSP v spojení s § 250k ods. 1 veta prvá OSP tak, že priznal náhradu trov konania úspešnému navrhovateľovi. Navrhovateľ si uplatnil na náhradu trovy právneho zastúpenia za štyri úkony právnej služby – vypracovanie a podanie odvolania, podanie písomného vyjadrenia a dvakrát účasť na pojednávaní v celkovej výške 241,76 eura +DPH 45,93 eura = 287,69 eura.

Súd priznal navrhovateľovi na náhradu tieto trovy právneho zastúpenia: podanie návrhu na súd – opravný prostriedok zo dňa 26.01.2009, účasť na pojednávaní súdu dňa 09.04.2009 a 23.04.2009 t.j. za tri úkony právnej služby podľa §14 ods.ods.1 písm. c/, d/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, ďalej len vyhláška, vo výške podľa § 11 ods. 1 citovanej vyhlášky 3x 53,49 eura = 160,47 eura + 19% DPH (§ 18 ods. 3 citovanej vyhlášky) = 190,96 eura a režijný paušál podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky 3x 6,95 eura = 20,85 eura. Trovy právneho zastúpenia sú celkom 190,96 + 20,85 = 211,81 eura.

Odmena za písomné podanie zo dňa 14.04.2009 nebola priznaná, keďže v podaní boli zopakované dôvody uvedené už v opravnom prostriedku ako aj argumenty, ktoré predniesol právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní dňa 09.04.2009.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 23. apríla 2009

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková